

De keuze van de chef

Kristof Boxy is niet alleen gespecialiseerd in de kunst van fine dining, hij is ook een gepassioneerd verzamelaar. In zijn weekendhuis in Het Zoute staat alles wat hem raakt: van griffioenen in de haard tot de grootste houten fallus ter wereld.

Tekst Klaar Wauters
Foto's Mr. Frank

Vorige pagina: Kristof Boxy kocht de oude woning uit 1925 meer dan 35 jaar geleden in het toen nog weinig geliefde gedeelte van Het Zoute. Het nieuwe volume zorgt voor extra licht en ruimte; de zorgvuldig uitgekozen kunst en vintage meubelstukken voor karakter, zoals de salontafel gevuld met het bekende Yves Klein-blauw en het fotorealistische werk van Tom Blackwell boven de sofa. In de open haard zie

je de *chenets* die hij na een zoektocht van veertig jaar wist te bemachtigen. *Links:* de keuken van de chef bleef eenvoudig en overzichtelijk, met geperforeerd koper als elegant detail. *Rechterpagina:* Kristof Boxy's kunstsmak is veelzijdig. Hij omringt zich met alles wat hem raakt, van een klein Egyptisch werk tot een boegbeeld van een zeventiende-eeuws schip en zelfs de grootste houten fallus ter wereld.

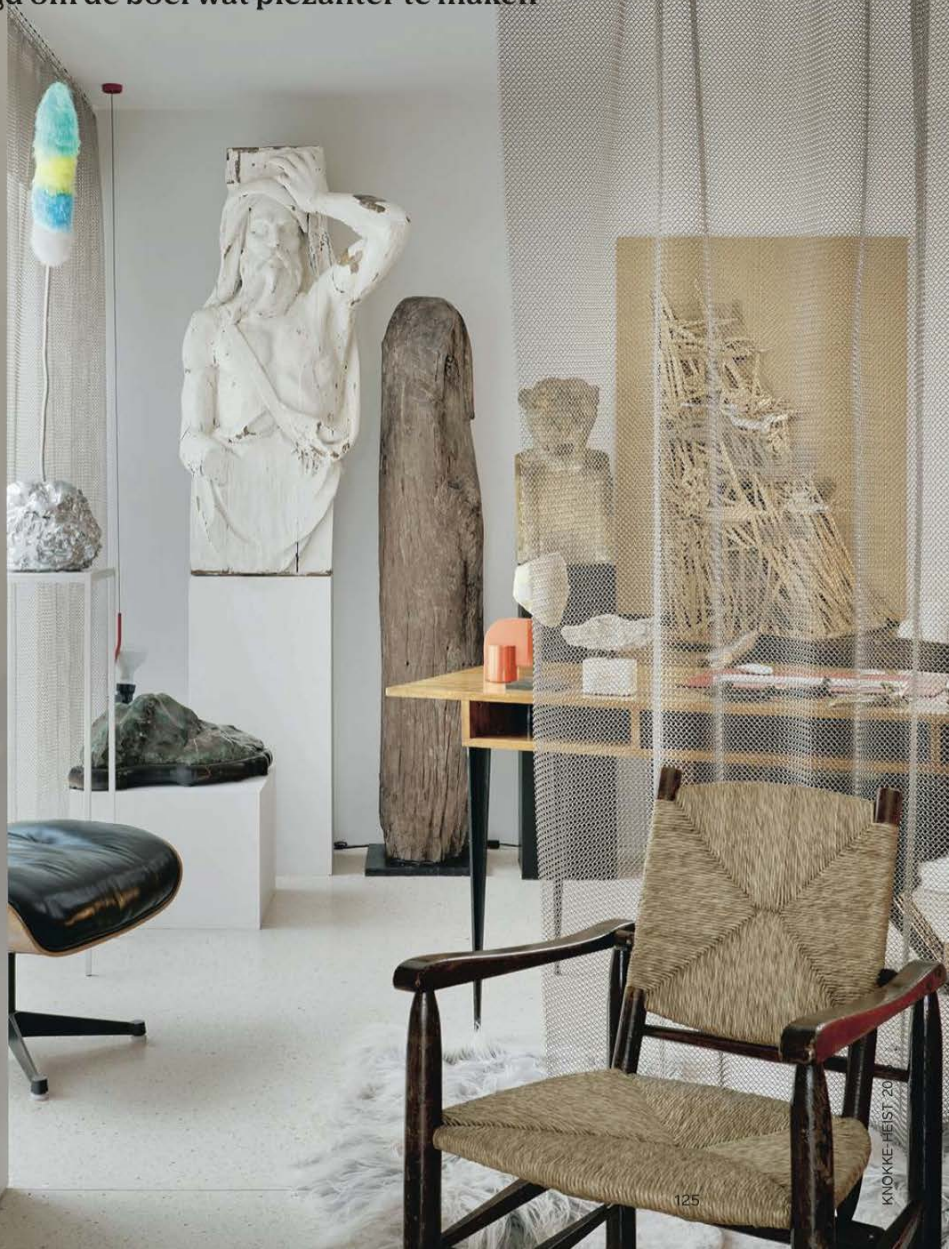
ID Architecten De Bruycker- De Brock

Levenspartners Peter De Bruycker en Inge De Brock vormen al dertig jaar een architectenduo. Hun bureau in Brugge houden ze bewust kleinschalig om zo project per project gedetailleerd en gefocust uit te kunnen werken. Eenvoud vormt de rode draad in het werk van dit architectenduo. In elk ontwerp is er ruimte voor interactie met de omgeving, verder zijn het overvloedig gebruik van daglicht en tactiliteit, en het spel met de grens tussen interieur en exterieur kenmerkend voor hun werk.

debruycker-debrock.be

'De architect koos voor veel wit, omdat je jezelf de tijd moet gunnen om aan een woning te wennen. Nu de inrichting voor mij klopt, is het tijd om de boel wat plezanter te maken'

In de sober getinte eetkamer gaat alle aandacht naar het werk van de Vlaamse kunstenaar Pol Mara. De muur tegenover het werk werd in dezelfde opvallende tint blauw geverfd.

Kristof Boxy weet hoe je iemand ontvangt. Hij is innemend, heeft een goed gevoel voor humor en neemt je met een grote vanzelfsprekendheid mee doorheen zijn woning. Die gastvrijheid zit erin gebakken: de sympathieke chef vormt samen met zijn tweelingbroer Stefan al meer dan veertig jaar traiteur Boxy's. Ook schoonheid vormt een constante in hun job, aangezien het duo in de mooiste panden, veelal inclusief bijzondere kunstcollecties, kookt. Bovendien werden de broers al op jonge leeftijd ondergedompeld in de kunstwereld, en die passie is alleen maar gegroeid.

"Raak ik op een kunstwerk gefixeerd, dan laat het mij niet meer los. Dit is waarschijnlijk het meest extreme voorbeeld", vertelt Kristof Boxy wanneer we voor twee elegante, vrouwelijke griffioenen in zijn open haard staan. Begin jaren tachtig zag hij de *chenets* voor het eerst bij Bill Willis, een toen veelgevraagd Amerikaans binnenhuisarchitect die ook de eigendommen van Yves Saint Laurent inrichtte. "Het zijn in feite maar gewoon gebruiksvoorwerpen om houtblokken op te leggen, maar ik vond ze zo decoratief. Veertig jaar lang heb ik ernaar gezocht, telkens weer tevergeefs, en plots doken ze op." Toen Yves Saint Laurent in 2008 overleed, verkocht diens levenspartner

Pierre Bergé een groot deel van zijn collectie. Ook de *chenets* stonden op de lijst. Na een jarenlange obsessie moest hij wel een bod doen...

BUIKGEVOEL

Zo'n uitgebreide en diverse kunstcollectie als die van Kristof Boxy vraagt om een specifieke architectuur. Met Maarten Van Severen bouwde de tweeling een uitstekende verstandhouding op. Eerder ontwierp de bekende interieurarchitect en meubelontwerper al het Boxy Paviljoen; het atelier in Deurle waar het duo hun traiteurdienst uitbouwde. Ook voor dit weekendhuis in Het Zoute had Van Severen plannen. Maar toen de designer ernstig ziek werd, zocht Kristof Boxy iemand met een even sterke visie. Dat werd het architectenduo Peter De Bruycker en Inge De Brock. Kristof: "Eigenlijk wist ik bijzonder weinig over hen. Maar toen ik zag hoe ze de galerie van een vriend hadden aangepakt, heb ik mijn buikgevoel gevolgd. Ik wil in mijn huis kunnen *hougeren*. Ze hadden die smalle, lange galerie weten op te delen, waardoor je een soort weg moest afleggen. Dat wilde ik ook."

De kleine woning uit 1925 werd uitgebreid met een nieuw →

Links: het 17de-eeuwse bad werd met een kraan door het dak gehezen. Vloerverwarming was hier een must, aangezien zo'n marmeren bad erg snel afkoelt, en Kristof Boxy vaak én lang in bad gaat. Het sierlijke bijzettafeltje is Italiaanse

vintage uit 1970. *Onder:* vanuit de slaapkamer kijk je uit op de mythische figuren van het grote wandtapijt, piekfijn gerestaureerd door de Koninklijke Manufactuur van Wandtapijten De Wit.

volume, waarbij de architecten extra aandacht besteedden aan lichtinval. Het veelvoud aan kleine ruimtes voelt daardoor nergens beklemmend. Niet alleen speelden ze het voor elkaar om hier ondanks de beperkte omvang twee badkamers en vier slaapkamers in onder te brengen, werkelijk elk hoekje is minutieus benut, elk storend element is weggewerkt.

In maart 2020 zou Kristof Boxy voor het eerst in de vernieuwde woning verblijven, het werden meteen zes weken. De verplichte rust van de lockdown schonk hem de tijd om te landen en de ruimtes geleidelijk aan te kleden. Een handvormige stoel van de Braziliaanse kunstenaar Pedro Friedeberg, de salontafel gevuld met Yves Klein-pigment, een fotorealistisch werk van de Amerikaan Tom Blackwell, een boegbeeld van een zeventiende-eeuws schip tot de grootste houten fallus ter wereld: omdat Kristof Boxy's smaak zo veelzijdig is en zijn collectie uitgebreid, zocht het architectenduo naar visuele rust. Er was

maar één specifieke vraag: het wandtapijt, een indrukwekkend stuk van drie op vier meter, moest een bijzondere plek krijgen. Momenteel is het een van de blikvangers in huis, even leek het echter om een miskoop te gaan: "Kort na de aankoop stopte een vrachtwagenschauffeur voor mijn huis en plofte nonchalant een groezelig pak op de grond. Het tapijt was vuil en stonk enorm, bovendien was het zo hard als een sponzen handdoek die uit de wasmachine komt." Maar de Koninklijke Manufactuur van Wandtapijten De Wit, wereldleider op het vlak van restauratie, stelde hem gerust: onder die vuile laag zat een parel van topkwaliteit. Intussen siert het zachte, sfeervolle tapijt de wand in de traphal en kijk je vanuit de slaapkamer op de mythische figuren.

WIT WORDT BLADGOUD

Voor iemand wiens dagen door gastronomie worden ingenomen, neemt de keuken natuurlijk een belangrijke plek →

ID Kristof Boxy

Baatte vanaf 1982 samen met zijn tweelingbroer Stefan sterrenrestaurant Boxy's in Kortrijk uit.

In 1985 combineerde het duo het restaurant met een traiteurzaak, in 1997 beslisten de broers

hun sterrenzaak stop te zetten en zich vanaf dan enkel nog te focussen op persoonlijke feesten op hoog niveau.

Doken als duo op in tv-programma's als *Mijn Pop-Up Restaurant* en *De Boxy's (Vier)*. boxys.be

Links: 'Place m'as-tu-vu': de toiletruimte werd een spectaculaire spiegelkamer, toch krijgt deze plek binnenkort een andere invulling en wordt het een intieme inloopbar.

in. Die bevindt zich apart in de rechtervleugel van de woning, met zicht op de tuin. Kristof Boxy: "Ik wil rust in mijn keuken, visueel maar ook communicatief. Bij ons wordt er nooit geroepen. Ik kan dat zelfs niet. Of jawel, tegen mijn broer kan ik tieren." De keuken hield hij vrij eenvoudig, die moest in de eerste plaats praktisch en overzichtelijk zijn. Door zijn verstrooide aard wil Kristof Boxy meteen kunnen zien waar die bepaalde pot nu ook weer staat. Daarom werkte architect Peter De Bruycker met grote panelen in geperforeerd koper; een warm materiaal dat doorheen de woning terugkeert en zo op een elegante manier het wit doorbreekt. Ook een belangrijk detail: niet alleen in de keuken, maar overall bevatten de kasten verlichting en glazen leggers. Ook dat refereert weer aan de openheid die in dit huis zo belangrijk is. Intussen zijn we drie jaar verder en is Kristof Boxy toe aan een aantal kleine veranderingen. "Peter koos bewust

voor veel wit, omdat je jezelf de tijd moet gunnen om aan een woning te wennen. Nu de inrichting voor mij klopt, is het tijd om de boel wat plezieriger te maken." Zo plant hij de kleine zitruimte in bladgoud te verven en zal kunstenaarsduo Jacqy duVal de trap in de inkomhal voorzien van een tekst van Oscar Wilde. Verder zal de toiletruimte een andere invulling krijgen. Nochtans had het architectenduo ook hier de wensen goed vertaald: Kristof wilde vooral niet met zijn knieën tegen een deur zitten. Sterker nog, hij wou eerst een sas met een wasbakje, vervolgens een deur en dan pas het toilet. De toiletruimte werd een schitterende spiegelkamer waar je maar beter geen complexen kunt hebben. En toch zal de plek, die zich tussen eet- en zitkamer bevindt, een andere invulling krijgen. Kristof: "Ik hou enorm van de sfeer van een bar en na een paar jaar weet ik het zeker: dit wordt een intieme inloopbar om met een goed glas gezellig door te zakken." ●